

καὶ ἀνάπαυσιν τῶν κληρονόμων τοῦ φονευθέντος θέλει ἀποδοθῇ καὶ ἡ τιμὴ τοῦ αἵματος, καὶ νὰ δίδουν ὑπόσχεσιν ὅτι ἀνίσως καὶ ὁ φονεὺς ἐκεῖνος ἤθελε φύγῃ νὰ μὴ γυρίσῃ εἰς τὸ ἐξῆς πώποτε ὀπίσω εἰς τὸν Καζᾶν ἐκεῖνον ἢ εἰς τὸ χωρίον ἢ εἰς τὸ Τζιφτιλίκιον ...».

690

1805. Ιδιωτικό δικαιοπρακτικό έγγραφο. Μαραθονήσι (= Γύθειο).

B. Slot, «Συμφωνητικὸν πωλήσεως ἐλαιολάδου Μάνης», *Λακωνικαὶ Σπουδαὶ* 8 (1986), σ. 269-270, αρ. 2.

691

1805-1833. Ιδιωτικά δικαιοπρακτικά και πατριαρχικά έγγραφα. Δημητσάνα (Αρκαδία), Κωνσταντινούπολη, Τεργέστη.

Τ. Γριτσόπουλος, «Μητροπολίτης Ἀμυκλῶν καὶ Τριπολιτζᾶς Δανιὴλ Παναγιωτόπουλος», *Θεολογία* 29 (1958), σ. 406· *Θεολογία* 30 (1959), σ. 123-124 αρ. 3, σ. 233 αρ. 8, σ. 267-268 αρ. 22· *Θεολογία* 31 (1960), σ. 308 αρ. 29.

ΣΥΝΟΔΙΚΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟ ΕΠΙΤΡΑΠΕΙΟΝ ΕΞ ΙΔΙΟΠΟΙΗΣΗ ΠΑΤΡΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ ΟΡΦΑΝΗΣ

1815, Αύγουστος
«Κύριλλος ἐλέω Θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ρώμης καὶ οἰκουμένης πατριάρχης.

† Θεοφιλέστατε ἀρχιεπίσκοπε Ἀκόβου, ἐν ἁγίῳ πνεύματι ἀγαπητὲ ἀδελφεῖ καὶ συλλειτουργεῖ καὶ ἐντιμότατοι κληρικοί, εὐλαβεστάται ἱερεῖς καὶ τίμιοι προεστώτες καὶ χρήσιμοι γέροντες καὶ πρόκριτοι τῆς ἐπαρχίας ταύτης καὶ τοῦ χωρίου Λαγκάδια καλουμένου, χάρις εἴη ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ. Ὁ ἐκ τοῦ αὐτοῦ χωρίου Κωνσταντῆς Μουρούτζου ἀνήγγειλεν ὑμῖν δεινοπαθῶς, ὅτι αὐτοῦ ὀρφανοῦ καὶ ἀπροστατεύτου διαμείναντος, τινὲς τῶν αὐτόθι χριστιανῶν, φιλαδίκῳ καὶ αἰσχροκερδεῖ ἐκνικώμενοι γνώμῃ καὶ προαιρέσει, ἰδιοποιήσαντο καὶ κατεξουσίασαν τῶν πατρικῶν αὐτοῦ χωραφίων, ἐπιχειροῦντες ἀποξενῶσαι ἀσυνειδήτως αὐτὸν ἐκείνων καὶ τῷ τρόπῳ τούτῳ προξενούσιν αὐτῷ οὐ τὴν τυχοῦσαν βλάβην καὶ ζημίαν, ἦντινα καὶ μὴ ἀνεκτὴν ἡγησάμενος κατὰ τῶν τοιούτων, ὡς φιλαδίκων καὶ κακοτρόπων, καὶ εἰς μαρτυρίαν εἰς φόβῳ Θεοῦ τῆς ἀληθείας, τὸ παρὸν ἐξητήσατο ἡμετέρον πατριαρχικὸν καὶ συνοδικὸν φρικτὸν ἐπιτίμιον. Καὶ δὴ (εἰ οὕτως ἔχει) γράφοντες ἀποφαινόμεθα συνοδικῶς μετὰ τῶν περὶ ἡμᾶς ἱερωτάτων ἀρχιερέων καὶ ὑπερτίμων, τῶν ἐν ἁγίῳ πνεύματι ἀγαπητῶν ἡμῶν ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργῶν, ἵνα ὅσοι καὶ ὅποιοι τῶν χριστιανῶν ἔχουσιν, ἐξουσιάζουσι καὶ διακατακρατοῦσι τὰ ἀνωτέρω ἐκεῖνα χωράφια, νεμόμενοι αὐτά, ἐὰν μὴ τὸν Θεὸν φοβηθέντες καὶ τὴν αἰώνιον κόλασιν ἐν νῶι θέμενοι πάσῃς διαστροφῆς καὶ παραλόγου προφάσεως καὶ φιλαδίκου γνώμης καὶ μὴ ὁμολογήσωσιν εὐσυνειδήτως τὴν ἣν μετήλθον δολιοτροπίαν καὶ μὴ παραχωρήσωσιν ἀπροφασίστως ὑπὸ τὴν τελείαν ἐξουσίαν καὶ δεσποτείαν αὐτοῦ τὰ εἰρημένα χωράφια καὶ μὴ φροντίσωσι διορθωθῆναι καὶ ἐξισιασθῆναι μετ' αὐτοῦ περὶ αὐτῶν πάντων εἰρηνικῶς

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

καὶ χριστιανικῶς καὶ μὴ ἀποκαταστήσωσιν ἀζήμιον ἕως καὶ τοῦ ἐλαχίστου, ἀλλὰ διαστρέψαντες παρακούσωσι καὶ ἐμμείνωσι τῇ φιλαδίκῳ αὐτῶν γνώμῃ καὶ τῇ ἀσυγγνώστῳ ταύτῃ διακατοχῇ τῶν εἰρημένων χωραφίων καὶ ἐάσωσιν αὐτὸν μέχρι τέλους ἐστερημένον τῶν κληρονομικῶν τούτων δικαίων καὶ ἐζημιωμένον καὶ ὅλως περίλυπον, αὐτοὶ τε ὡς φιλάδικοι, κακότετροποι καὶ ἀσυνειδήτοι, πρὸς δὲ οἱ γινώσκοντες καλῶς καὶ ἡξεύροντες, βεβαίως τὴν περὶ τούτων πάντων ἀλήθειαν, ἐὰν μὴ μαρτυρήσωσιν ἐν φόβῳ Θεοῦ καὶ καθαρῷ τῆς ψυχῆς αὐτῶν συνειδότητι, διὰ τὴν κατὰ χώραν τῶν δικαίων ἀποκατατάστασιν, ἀλλὰ χαριζόμενοι καὶ φιλοπροσωποῦντες ἢ ἄλλως πως σιωπήσωσιν, οἱ τοιοῦτοι, ὅποιοι ἂν ᾧσιν, ὡς ὁμοιοκαινότροποι, ἀφωρισμένοι ὑπάρχωσι καὶ κατηραμένοι καὶ ἀσυγχώρητοι καὶ μετὰ θάνατον ἄλυτοι, αἱ πέτραι καὶ ὁ σίδηρος λυθείησαν, αὐτοὶ δὲ μηδαμῶς, κληρονομῆσειαν τὴν λέπραν τοῦ Γιεζῆ καὶ τὴν ἀγγρόνην τοῦ Ἰούδα, στένοντες εἶεν καὶ τρέμοντες ἐπὶ τῆς γῆς, ὡς ὁ Κάιν, ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ εἴη ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν καὶ προκοπὴν μήποτε ἴδοιεν ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτῶν, ἔχοντες καὶ τὰς ἀρὰς πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος ἁγίων καὶ τῶν ὁσίων τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ θεοφόρων τῆς Ἐκκλησίας πατέρων τῶν τε ἐν Νικαίᾳ καὶ τῶν λοιπῶν ἁγίων σεπτῶν καὶ οἰκουμενικῶν συνόδων, ἕως οὗ ποιήσωσιν ὡς γράφομεν ...».

692

1805-1861. Ιδιωτικά δικαιοπρακτικά έγγραφα. Βουλιά (Μικρά Ασία), Κωνσταντινούπολη, Νάξος, Δαμαρβίνας, Καλδύκος (Νάξος).

Ν. Κεφαλληνιάδης, *Μνήμης ἀπὸ τῆς Αἰσολῆς. Ἀνεκδοτὰ ἡμερολόγια, παραδόσεις, τραγούδια, ἔγγραφα*, Ἀθήνα 1988, σ. 203-210, 212-214, 218-220, 221-222 (= Ν. Κεφαλληνιάδης, «Ἡ Μονὴ Χρυσοστόμου στὴ Χώρα-Νάξου», εφ. *Ναξιακὴ Πρόοδος* (ἑκδόσεις), 1971, σ. 33-34, αρ. 18), 223-226.

ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΗΓΟΥΜΕΝΗΣ, ΩΣ ΘΕΤΗΣ ΜΗΤΕΡΑΣ, ΜΕ ΤΟΥΣ ΓΝΗΣΙΟΥΣ ΓΟΝΕΙΣ. ΡΥΘΜΙΖΕΤΑΙ Η ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΚΑΙ ΤΑ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΚΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΟΥ ΘΕΤΟΥ ΑΝΗΛΙΚΟΥ ΤΕΚΝΟΥ

1831, 29 Μαρτίου

«Ὑ Διὰ τοῦ πρόντος ἀποδεικτικοῦ συμφωνητικοῦ γράμματος δηλοποιεῖ ἡ ὑποφαινομένη Κυρία Παρθενία Μοναχὴ Σπύρου Μάνεση ἡγουμένη τῶν Μοναζουσῶν ἐν τῷ Ἱερῷ Μονηδρίῳ τοῦ Μεγάλου Χρυσοστόμου, ὅτι ἐπειδὴ ἐξ ἀρχῆς καὶ πρὸ χρόνων ἱκανῶν ἀνεδέχθη ὡς ψυχοπαῖδιν καὶ θετὴν αὐτῆς θυγατέρα, τὴν ἐκ τῆς πόλεως Κυδωνίων ἀρχοντοπούλαν Σαμαγῆ, καὶ μεθ' ἑαυτῆς εἶχε συνοικοῦσαν ἐν τῷ Ἱερῷ Μοναστηρίῳ, καὶ ἐλθοῦσαν εἰς γάμου ἡλικίαν παραστᾶσα ἢ ρηθείσα ἡγουμένη ὡς ἄλλη Μήτηρ φιλόστοργος, ὑπάνδρευσεν αὐτήν, μετὰ τοῦ κυρίου Νικολάου Καλφαγιάννη Κυδωναῖος, καὶ τὸ τεχθὲν ἐξ αὐτῆς πρῶτον θυγάτριον Μαρίαν καλούμενον, ἐπειδὴ ἡ κυρία ἡγουμένη ἀνεδέχθη αὐτὸ ἐκ τῆς Ἱερᾶς Κολυμβήθρας, καὶ τέσσαρες μόνους μῆνας ἀφ' οὗ ἐγαλακτοτρόφησεν αὐτὸ ἢ μήτηρ αὐτοῦ, εἶτα ἡσθένησεν, καὶ ἔκτοτε παρέλαβεν αὐτὸ ἡ Κυ. ἡγουμένη, καὶ ὡς ἴδιον αὐτῆς θυγάτριον περιέθαλπε καὶ φιλοστόργως μέχρι τοῦδε ἀνέτρεφε, τετραετῆς ἤδη καταστήσασα αὐτό, καὶ θετὸν αὐτῆς θυγάτριον ποιήσασα. ἤδη δε, ἐπειδὴ οἱ γονεῖς τῆς παιδὸς παρασκευάζονται νὰ ἀναχωρήσουν

